

Davy Driesen (Limburgse Golf)

kijkt over de grens om zijn baan te verbeteren

Als hoofdgreenkeeper bij de Limburgse Golf in Houthalen, België, zoekt Davy Driesen voortdurend naar manieren om de baan beter te maken. Ideeën haalt hij niet alleen uit eigen ervaring, maar vooral van buiten: andere golfbanen, beurzen en collega's. Wat hij daar oppikt, vertaalt hij naar praktische verbeteringen op zijn eigen baan. Die aanpak leverde hem een nominatie op voor Greenkeeper of the Year.

Auteur: Hein van Iersel

Door het steeds beperkter middelenpakket is gericht spuiten noodzaak geworden. Greenkeepers in Vlaanderen hebben op dit moment nog toegang tot Caramba, Octiva en Signum. De voorraad Exteris Stressgard van Bayer mag tot medio 2027 worden opgebruikt, daarna verdwijnt dat middel. Waar veel clubs nog vaak grijpen naar chemie, kiest Driesen

nadrukkelijk voor minder-minder-minder. 'We proberen zo veel mogelijk fungicidevrij te werken. Dit jaar hebben we twee keer gespoten, vorig jaar drie keer. Meer moet het niet worden.'

De rest van het jaar vertrouwt hij op een combinatie van biostimulanten, preventief werken en timing. Fusarium — de dominante ziekte in de herfst en winter — probeert Driesen onder controle te houden door gericht te beregenen en het gras sterk te houden.

Water: gericht in plaats van veel

Zijn beregeningsstrategie is een van de opvallendste onderdelen van de werkwijze, waarbij hij over de grens kijkt. Waar de meeste golfbanen grotendeels vertrouwen op automatische sproeisystemen, kiest Driesen bewust voor handberegening op basis van dagelijkse metingen. Iedere ochtend meten Driesen en zijn tweede man met een TDR-meter het vochtgehalte op 24 vaste meetpunten per green. Op basis van die gegevens wordt elke green ingedeeld in zones met verschillende waterbehoeften. Met mobiele units van Smits Beregening — aangesloten op de bestaande beregening

— wordt vervolgens exact de benodigde hoeveelheid water gegeven, meestal tussen 1 en 5 millimeter per zone.

Dat betekent veel werk. Naast meten zijn twee medewerkers elke ochtend zo'n twee uur bezig met beregenen, en bij warm weer wordt 's avonds nogmaals beregend. 'Het is arbeidsintensief, maar het resultaat is ernaar,' zegt Driesen. 'We zijn van 50.000 naar 34.000 kubieke meter water per jaar gegaan.' Alleen als het heel heet is, wordt de beregening aangezet om de green te koelen. Bijvoorbeeld 2 millimeter. Daarna wordt pluksgewijs handmatig water bijgegeven.

Die aanpak past bovendien in de strenge Vlaamse waterdoelstellingen. In de regio rond Houthalen moeten golfbanen structureel minder water gebruiken. De overheid kijkt hier scherp op toe. 'Daar kun je niet onderuit,' zegt Driesen. 'Met één druk op de knop lukt dat niet meer. Je moet slimmer werken.'

Wetting agents ondersteunen die aanpak door het water beter vast te houden in de top laag.

Limburgse Golf

Zo blijft het irrigatiesysteem efficiënt, ook bij beperkte watervoorraden.

Teamorganisatie: gelijke taken en flexibiliteit

Een belangrijk onderdeel van Driesens aanpak is zijn manier van organiseren. Hij nam het idee mee uit Schotland om iedere greenkeeper verantwoordelijk te maken voor drie holes. Die structuur zorgt voor meer betrokkenheid, betere kwaliteit en eerlijkere taakverdeling.

‘Het kan niet zo zijn dat de ene greenkeeper altijd bunkers harkt en de andere het mooie werk doet,’ zegt hij. ‘Iedereen moet kunnen maaien, beregenen, spuiten en bunkers doen. Zo blijft het eerlijk en efficiënt.’

De club betaalt volgens Driesen een goed salaris, meer dan bij de gemiddelde andere baan, maar verwacht daar tegenover dat medewerkers breed en flexibel inzetbaar zijn. ‘Je bent hier geen specialist voor één taak. Iedereen moet kunnen meedraaien op alle onderdelen van het baanonderhoud,’ zegt hij.

Zijn team bestaat uit acht vaste medewerkers in de winter en tien in de zomer. Daarbovenop komen jobstudenten in juli, augustus en september die ondersteunende taken uitvoeren. ‘Iedereen moet inzetbaar zijn op meerdere taken. Als iemand ziek is of met verlof, moet de kwaliteit gelijk blijven.’

Techniek en machinepark: gericht investeren

Onder leiding van Driesen heeft de club de afgelopen jaren fors geïnvesteerd in techniek en machines. De greens worden inmiddels

gemaaid met drie elektrische greensmaaiers van Jacobsen, type Eclipse. Ook voor de fairways koos de club bewust voor maaiers van hetzelfde merk. De oude dieselmachines zijn daarmee grotendeels vervangen. Alleen bij de fairwaymaaiers bleef de overstap naar elektrisch voorlopig nog uit. Volgens Driesen is die techniek ‘nog te jong’ en onvoldoende stabiel voor intensief gebruik.

Het onderhoud van de machines ligt in handen van De Cree, die hiervoor samenwerkt met Pols Nederland. De club werkt met een dubbel uitgevoerde vloot — twee fairwaymaaiers, drie greensmaaiers en twee roughmaaiers — zodat er bij storing altijd een machine inzetbaar blijft. Bovendien hanteert de baan een duidelijke vervangingscyclus: elke zeven tot acht jaar wordt het hele machinepark vernieuwd. Die aanpak zorgt voor minimale downtime, voorspelbare onderhoudskosten en goed budgetbeheer. ‘Zo kun je strak plannen en weet je precies wat je wanneer moet vervangen,’ zegt Driesen.

De keuze voor elektrische greensmaaiers heeft niet alleen financiële voordelen, maar ook praktische. Omdat de machines stil werken, kan het team later op de dag maaien, als de greens droger zijn. Dat levert een schonere snede en minder schade aan het gras op. ‘We hoeven niet meer per se om zes uur te beginnen,’ zegt Driesen. ‘We kunnen flexibeler plannen en tegelijk de kwaliteit verbeteren.’

Minder chemie vraagt meer kennis

Door de afbouw van gewasbeschermingsmiddelen verschuift het werk van greenkeepers. Preventie, timing en plantweerbaarheid zijn

belangrijker geworden. Driesen kiest bewust voor een brede aanpak. Hij volgt ontwikkelingen in de golfsector, maar kijkt nadrukkelijk ook naar de landbouw. ‘In de landbouw lopen ze vaak voorop. Er is meer onderzoek en de producten zijn vaak goedkoper. Wat daar werkt, kun je vaak prima toepassen op een golfbaan. Zo blijven we innoveren zonder telkens afhankelijk te zijn van dure golfproducten.’

Biostimulanten spelen daarin een steeds grotere rol. Door gericht in te zetten op bodemgezondheid en plantweerbaarheid, kan hij de ziektedruk laag houden en het gebruik van chemie beperken.

Leren van anderen

Driesen bezoekt geregeld collega's in binnen- en buitenland. Ook beurzen en studiedagen zijn vaste prik. ‘Ik pik overal dingen op. Niet om één op één te kopiëren, maar om te kijken wat past bij onze baan. Dat kan iets technisch zijn, maar ook iets over organisatie of watergebruik.’

Zo bracht hij handmatige beregening mee uit Spanje en Schotland, en het teammodel uit Schotland. ‘Het draait niet om grote investeringen, maar om slim organiseren en goed nadenken over je proces.’

Draagvlak en communicatie

Een duurzame strategie vraagt niet alleen vakmanschap, maar ook draagvlak bij leden en bestuur. Driesen communiceert daarom actief over zijn keuzes. Nieuwsbrieven en korte filmpjes worden ingezet om leden uit te leggen waarom greens er niet altijd egaal groen uitzien. ‘De middelen verdwijnen en het klimaat verandert. Daar moeten we als sector mee omgaan.’

Vakmanschap

Na zes jaar als hoofdgreenkeeper heeft Driesen een duidelijke lijn uitgezet: minder middelen, meer kennis, precisie en teamkracht. ‘Een perfect egaal groene green bestaat niet meer,’ zegt hij. ‘Je moet accepteren dat er soms een ziekte-vlek zit. Wat telt, is hoe snel je herstelt en hoe efficiënt je werkt. Daar helpen kennis, data en een goed team bij.’

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!